

Тому доцільним є внесення змін і доповнень до Закону України «Про Національну поліцію», виклавши ч. 1 ст. 66 у такій редакції:

«Поліцейський не може під час проходження служби займатися іншою оплачуваною діяльністю, крім наукової, викладацької і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики зі спорту».

Надання поліцейському законних підстав до повноцінного зайняття викладацькою діяльністю усуне наявні сьогодні проблеми, в першу чергу щодо залучення фахівців-практиків до освітнього процесу у навчальних центрах первинної професійної підготовки поліцейських.

Список використаних джерел

1. Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

2. Діденко І.В. Співвідношення корупції та конфлікту інтересів як правопорушення, пов'язаного з корупцією. ***Вісник Чернівецького факультету Національного університету «Одеська юридична академія»***. 2016. № 4. С. 48-58.

3. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.

4. Постанова Апеляційного суду міста Києва № 760/13989/16-п від 10.02.2017 р. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/64770678>. Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 26 листоп. 2015 р. № 848-УІІ. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/848-19>.

Братков Сергій Іванович, доцент кафедри поліцейського права Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

ПРАВИЛА ЕТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Певне значення в справі запобігання корупції відводиться правилам етичної поведінки державних службовців, в тому числі поліцейських. Відповідно до статті 37 Закону України «Про запобігання корупції» [1], Закону України «Про Національну поліцію» [2], з метою формування в поліцейських почуття відповідальності стосовно дотримання професійно-етичних норм поведінки під час виконання службових обов'язків, а також сприяння посиленню авторитету та довіри громадян до Національної поліції України 9 листопада 2016 року наказом МВС України №1179 затверджено Правила етичної поведінки поліцейських [3].

Дії та рішення поліцейського зачіпають права та інтереси громадян. Тому така діяльність повинна відповідати принципам і нормам моралі, охороні авторитету державної влади та її представників.

Виконання державних обов'язків вимагає від представників влади підвищеного почуття обов'язку.

Специфіка професійної діяльності поліцейського пов'язана з особливими моральними ситуаціями, які зазвичай не зустрічаються в діяльності представників інших професій, але звичні в поліцейській сфері. Отже, професійна етика поліцейського повинна включати і специфічні моральні норми, що визначають поведінку людей цієї професії в властивих тільки для неї ситуаціях. Специфічні моральні правила, адресовані працівникам поліції, не можуть суперечити загальним для всіх принципам і нормам моралі. Вони лише доповнюють і конкретизують їх стосовно умов правоохоронної діяльності. Пов'язано це в першу чергу з тим, що поліцейський не повинен використовувати службові повноваження для отримання додаткових (не передбачених законодавством) доходів, пільг або інших переваг як для себе, так і для сторонніх осіб. При цьому неприпустимими є прояви корупції або будь-які інші дії, котрі можуть бути сприйняті як підґрунтя для корупції [4].

Вимоги до правил етичної поведінки поліцейських формуються як на національному, так і на міжнародному рівнях. При цьому рівень міжнародних стандартів етичної поведінки поліцейських є визначальним, оскільки закладає підвалини розвитку національного законодавством у цьому питанні. Фундаментальними документами, на яких базуються акти з морально-етичної поведінки поліцейських, є Кодекс поведінки посадових осіб з підтримки правопорядку [5] та Декларація про поліцію [6]. На основі цих міжнародних актів починається розробка нормативних актів стосовно морально-етичного боку роботи правоохоронців.

Кодекс поведінки посадових осіб з підтримання правопорядку, прийнятий Генеральною Асамблеєю ООН 17 грудня 1979 року, в якому зазначено, що працівники правоохоронних органів зобов'язані поважати і захищати гідність і права людини; застосовувати примусові заходи тільки в випадках крайньої необхідності і в тих межах, в яких це потрібно для виконання обов'язків.

Декларація про поліцію, схвалена Парламентською асамблеєю Ради Європи у Страсбурзі 8 травня 1979 року Резолюцією № 690 (1979), де значено, що «поліцейський повинен діяти чесно, неупереджено і з почуттям власної гідності, утримуватися від будь-яких проявів корупції та рішуче протидіяти їм».

На національному рівні Правила етичної поведінки поліцейських виступають узагальненим зібранням професійно-етичних вимог щодо правил поведінки поліцейських та спрямовані на забезпечення служіння поліції суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку на засадах етики та загальнолюдських цінностей.

Правила етичної поведінки поліцейських поширюються на всіх поліцейських, які проходять службу в Національній поліції України, та їх дотримання є обов'язком для кожного поліцейського незалежно від займаної посади, спеціального звання та місцеперебування.

Особливістю правил етичної поведінки поліцейських є нормативно визначений перелік заборон для діяльності поліцейського, під час виконання ним службових обов'язків.

Правила етичної поведінки поліцейських спрямовані на урегулювання поведінки поліцейських з дотриманням етичних норм, формування у поліцейських почуття відповідальності перед суспільством і законом за свої дії та бездіяльність, а також сприяння посиленню авторитету та довіри громадян до поліції

Список використаних джерел

1. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.

2. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

3. Про затвердження Правил етичної поведінки поліцейських: Наказ МВС України від 09.11.2016 № 1179. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1576-16>.

4. Луговий В.О. Адміністративно-правовий механізм запобігання правопорушенням, пов'язаним з корупцією, що вчиняються поліцейськими: дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2019. 281 с.

5. Резолюція 34/169 від 17 грудня 1979 р. Генеральної Асамблеї ООН «Кодекс поведінки посадових осіб з підтримання правопорядку». URL.: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_282.

6. Резолюція № 690 (1979) Парламентської асамблеї Ради Європи «Декларація про поліцію». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_803.

Брисковська Оксана Миколаївна,
провідний науковий співробітник наукової лабораторії з проблем протидії злочинності ННІ № 1 Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник

ФОРМУВАННЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ СВІДОМОСТІ ГРОМАДЯН ЯК ЧИННИК ПОДОЛАННЯ КОРУПЦІЇ

Впродовж довгого часу корупція залишається однією з найбільших проблем України та є темою для постійних дебатів як для української, так і для міжнародної спільноти. В Індексі сприйняття корупції (ІСК), що укладається глобальною антикорупційною організацією Transparency International та базується на оцінках підприємців та аналітиків, за підсумками 2018 року наша країна посіла 120 сходинку у переліку зі 180 країн світу. І хоча з року в рік позиції України у рейтингу покращуються, такий стан речей все ще є далеким від прийнятного [1].